

นรก-สวรรค์ ตามหลักของพระพุทธเจ้า

ที่นี่ยากจะให้รู้เสียเลย ที่เกี่ยวกับทวารเหล่านี้ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า นรกทางอายตนะ ฉันเห็นแล้ว สวรรค์ทางอายตนะ ฉันเห็นแล้ว เมื่อก่อนเขาพูดกันถึงเรื่องนรกอยู่ใต้ดิน อย่างภาพเขียนฝาผนัง นั่นมันคือ นรกทางกาย นรกทางวัตถุ ก็หมายถึง ร่างกาย ถูกกระทำอย่างนั้นเป็นนรกใต้ดิน ตามที่ว่าแล้วสวรรค์ก็อยู่ข้างบนฟ้า ข้างบนโน้นมีวิมาน มีผู้เสวยสวรรค์ เป็นบุคคล มีนางฟ้าส่งเสริม ความสุขเป็นร้อยๆ ร้อยๆ นั่นคือ สวรรค์ข้างบน แต่เป็นเรื่อง ทางกาย หรือทางวัตถุทั้งนั้น

นรกกับสวรรค์ชั้นดินนั้น เขาพูดกันอยู่ก่อนพระพุทธเจ้าเขาสอนกันอยู่ก่อน แต่คุณจับใจความให้ได้ มันเรื่องทางกายนี้ เจ็บปวด ทางกายอยู่ใต้ดิน คือ นรก อร็ดอรรยทางกายอยู่ข้างบน นั่นแหละสวรรค์ ทีนี้ พระพุทธเจ้าท่านมาตรัสเสียใหม่ว่า นรกที่อายตนะฉัน เห็นแล้ว ก็คือที่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ นี่นรก เมื่อทำผิดมันร้อนขึ้นมาทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มันนรกที่ไม่ใช่วัตถุที่ไม่ใช่กาย มันเป็นนามธรรม เป็นความรู้สึก เป็นทุกข์ร้อน อยู่ที่ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ นี่นรกฝ่ายวิญญาณ ฝ่ายโน้น ฝ่ายนี้ ฝ่ายวิญญาณ ทีนี้ สวรรค์ก็เหมือนกัน เมื่อถูกต้องเขาก็จะเป็นสุขสนุกสนานอยู่ที่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ก็นั่นแหละ คือ สวรรค์ เป็น สวรรค์ทางวิญญาณ มันคู่กันอย่างนี้ มันคู่กันมาอย่างนี้ ถ้าเอาวัตถุ เอาร่างกายเป็นหลัก นรกอยู่ใต้ดิน สวรรค์อยู่บนฟ้า แล้วก็ขึ้นไปตามเรื่องนั้น แต่ถ้า เอาเรื่องนามธรรมฝ่ายวิญญาณเป็นหลักแล้ว ทั้งนรก ทั้งสวรรค์ มันอยู่ที่ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ คือ ความรู้สึก ที่เกิดขึ้น ทีนั้น พูดอย่างนี้ ชี้ไปยังที่ตัวจริง พูดอย่างโน้น มันอุปมาเหมือนนักบวช ถูกฆ่า ถูกเผา ถูกอะไรอยู่ หรือว่าเสวยอารมณ์ อันเป็น กามคุณอยู่ นั้นควรจะเป็นอุปมา แต่เขากลับเอา มาเป็นตัวจริง

ทีนี้ ผมอธิบายตามพระบาลีเรื่องตัวจริงว่า ร้อนอยู่ที่อายตนะทั้ง ๖ นี้ มันเป็นนรก สบายอย่างนี้ เป็นสวรรค์ เขากลับหาว่านี่ อุปมา นี่มันกลับกัน อย่างนี้ใครโง่ ใครฉลาด? คุณก็ไปคิดเอาเอง แต่ผมยืนยันว่า ตามหลักของพระพุทธเจ้าว่า นี่คือ จริง นรกที่อยู่ ที่อายตนะ ๖ นี้ คือ นรกจริง สวรรค์ที่อยู่ที่ยอายตนะ๖ นี้คือ สวรรค์จริง ท่านจึงตรัสว่า ฉันเห็นแล้วก็ได้พูดตามที่เขาพูดกันอยู่ก่อน พระองค์ที่เขาพูดกัน อยู่ก่อนพระองค์นั้น เขาพูดกันว่า อย่างนั้น มันจะเป็นเรื่องคาดคะเนหรือเป็นเรื่องอะไรก็ตามใจเขา เราจะไม่แตะ ต้อง เราจะไม่ไปคัดค้าน นี่คุณช่วยจำไว้ข้อหนึ่งด้วยนะ แทรกให้ได้ยินว่า เมื่อมีอะไรเกิดขึ้นไม่ตรงกับลัทธิของเราพระพุทธเจ้าท่านว่า อย่าไปคัดค้าน แล้วก็ไม่ต้องขอมรّب เมื่อเราไม่เห็นด้วยเราก็ไม่ขอมรّب แต่แล้วอย่าไปคัดค้าน อย่าไปด่าเขา อย่าไปอะไรเขา ก็บอกว่า คุณว่าอย่างนั้นก็ถูกของคุณเราไม่อาจจะขอมรّب แต่เราก็ไม่คัดค้าน แต่เรามีว่าอย่างนี้ๆ เราก็พูดของเราไป ก็แล้วกัน

นี่ควรจะเป็นหลักกันทุกคน ถ้าลัทธิอื่นเขามาในแบบอื่น รูปอื่น เราก็ไม่คัดค้าน เราไม่ขอมรّب แต่เราบอกว่า ของพุทธศาสนา นี่เป็นอย่างนี้ๆ ก็ว่าไปไม่ต้องทะเลาะกัน ทีมันจะไปทำลายของเขา ยกตัวของตัวขึ้นมามันจะได้ทะเลาะกัน จะทำอันตรายกัน เพราะ หลักธรรมะ นั้นเอง พระพุทธเจ้าท่านจึงไม่พูดถึงเรื่องอะไรที่เขาพูดกันอยู่ก่อนในหลายๆเรื่อง รวมทั้งเรื่อง นรก สวรรค์ นี้ด้วย แต่ท่านพูด ขึ้นมาใหม่ว่า ฉันเห็นแล้ว คือ อย่างนี้ๆ

ฉะนั้น เรามีนรก-สวรรค์ ทั้งที่เป็นการกล่าวกันอยู่ตามทางวัตถุ ทางกาย มาสอนในประเทศไทย ตั้งแต่ก่อนพุทธศาสนาเข้ามา ฝ่ายพุทธศาสนาเข้า เขาก็ไม่ได้เอา คำของพระพุทธเจ้า ข้อนี้ มาสอน ประช่าชน ก็ยังถือตาม ก่อนโน้นๆ นรกใต้ดิน สวรรค์บนฟ้า นรก สวรรค์ อย่างที่พระพุทธเจ้า ท่านตรัสนี้ ไม่ค่อยมีใครสนใจ พอเอามาพูดเข้า เขาเห็นเป็น เรื่องอุปมา ไปเสียอีก มันกลับกัน เสียอย่างนี้